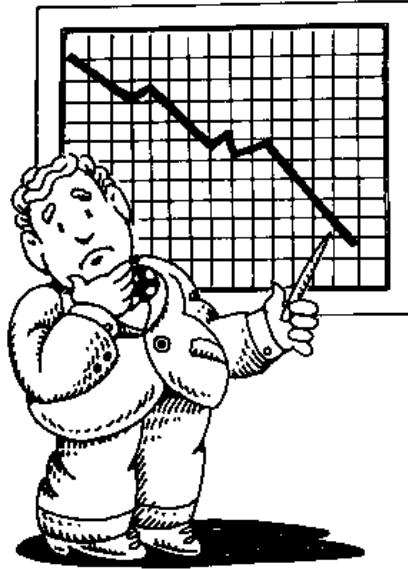

הכוס המלאה כמשל

מאת: בני ישראלי

“כל אלה שעשו מדיטציה על אמנות השלטון של האנושות,
השתכנעו שגורל האימפריות תלוי בחינוך הדור הצעיר”
(אריסטוטל).

אדם פונה אליך לייעוץ, אך אינו פתוח לקבל עצה. הוא טוען שבא לבקש עצתך, אך במקום זאת הוא בא להראות לך כמה הוא צודק. הוא חסר כל, מחוסר עבודה, החיים שלו בזבל. אתה חושב שירצה ללמוד, אך לצערנו, לא כך המצב. הוא רוצה שמישהו יפתור לו את הבעיות, מבלי לעשות את השינוי אצלו.

המצב הזה מזכיר את הסיפור של המיסטיקן הצעיר, שנסע מרחקים,

ללמוד אצל החכם הנערץ. כשהגיע הצעיר למורה המומחה, הוא ניסה להרשים אותו ולהראות עד כמה הוא יודע, וכמה חכם הוא. במקום לשאול שאלות, הסטודנט בקול רועם, דיבר על אמונותיו והפילוסופיות שלו. המומחה הקשיב בשקט זמן רב.

לבסוף הסטודנט הפסיק לדבר לכמה דקות. החכם שאל אם הוא רוצה תה, והצעיר ענה בחיוב. הזקן התחיל למזוג את התה לכוסו של האורח, ולא הפסיק גם כשהכוס כבר הייתה מלאה. הוא המשיך למזוג, גם כשהתה גלש לצלחת ולשולחן ומשם התחיל לזרום על הרצפה.

“ עצור” אמר הצעיר “הכוס מלאה, אתה לא רואה? היא אינה יכולה להכיל עוד תה”.

“ זה נכון ” ענה החכם “ איננו יכולים להכניס עוד לכוס שכבר התמלאה. ואתה כמו הכוס הזו. עד שלא תרוקן את עצמך מעצמך, המלאות שלך תמנע אותך מללמוד”.

עד כאן המשל, ועתה לנמשל:

במידה מסוימת, אנחנו כולנו, כמו הצעיר הזה. לעתים אנו צריכים להשתחרר ממה שאנו חושבים שאנו יודעים, על מנת שנוכל לקלוט רעיונות חדשים. אנו תמיד חופשיים לשמור דעותינו הישנות ו”הידע” שלנו לזמן מאוחר יותר, אך אנו צריכים להיות פתוחים, כדי שנסתכל על הדברים בדרך חדשה. **אנו צריכים להתקדם לידיע עם פתיחות ופליאה, כמו ילד.** כך נימנע מלפספס לקחים חשובים ונלמד אסטרטגיות חיים מועילות.

זה לא קל, אך זה אפשרי. אפשר ללמוד לא להינעל על האמונות שלנו, כדי שנוכל להקשיב בדעה פתוחה וצלולה. אם נעשה זאת, **נהיה פתוחים לשינוי ולקדמה, בדרך להצלחה.**